

Ester 7: 1-6

Val van Haman

[1] Zo waren de koning en Haman weer bij koningin Ester te gast. [2] Ook op deze tweede dag zei de koning, terwijl de wijn geschonken werd, tegen Ester: 'Wat wilt u vragen, koningin Ester? Het zal u gegeven worden. Wat is uw wens? Al was het de helft van mijn rijk, uw wens zal vervuld worden.' [3] Koningin Ester antwoordde: 'Majesteit, als u mij goedgezind bent en als het de koning goeddunkt, schenk mij en ook mijn volk dan het leven; dat is wat ik wil vragen, dat is mijn wens. [4] Want we zijn verkocht, mijn volk en ik, om gedood te worden en volledig te worden uitgeroeid. Als we waren verkocht als slaven en slavinnen, dan zou ik hebben gezwegen, want zo'n ramp zou de belangen van de koning niet schaden.' [5] 'Wie is die man, waar is die man die zijn zinnen erop heeft gezet om zo iets te doen?' vroeg koning Ahasveros aan koningin Ester. [6] En Ester antwoordde: 'Die meedogenloze vijand, dat is die ellendeling daar, Haman!'

Haman kromp ineen van angst voor de koning en de koningin.

Ester 7: 9-10

[9] Charbona, een van de eunuchen die de koning dienden, zei: 'Staat er bij Hamans eigen huis niet al een paal van vijftig el hoog, die Haman heeft neergezet voor Mordechai, dezelfde Mordechai die de koning ooit zo'n grote dienst heeft bewezen?' 'Hang hem daaraan,' zei de koning. [10] Zo werd Haman aan de paal gehangen die hij had laten klaarzetten voor Mordechai. Toen bedaarde de woede van de koning.

Ester 9: 20-22

Voorschriften voor het poeriemfeest

[20] Mordechai stelde al deze gebeurtenissen op schrift en hij stuurde brieven naar de Joden in alle provincies van koning Ahasveros, of ze nu dichtbij woonden of ver weg. [21] Daarin verplichtte hij hen ertoe om elk jaar opnieuw zowel de veertiende als de vijftiende dag van de maand adar te vieren, [22] omdat dit de dagen waren waarop de Joden rust gekregen hadden en niet meer door hun vijanden werden bedreigd, en omdat dit de maand was waarin voor hen droefheid was veranderd in vreugde en rouw was veranderd in feest. Ze moesten er dagen van feestmalen en feestvreugde van maken, dagen waarop ze elkaar lekkernijen stuurden en geschenken gaven aan de armen.